

на коритата Егри-су и Лепница, прѣскача заедно съ тая граница на Бабина-поляна и достига до гората Църний-върхъ. Отъ гората Църний-върхъ границата върви по чертата на водораздѣла между водитѣ на Струма и Морава, прѣзъ върховетѣ Стрезеръ, Билоголо и Мезидъ-планина, достигаща прѣзъ Гачина, Църна-Трава, Дорковска-планина, Трайница-планина и Дъсчени-кладенецъ чертата на водораздѣла между Горня-Сукова и Морава, отива право на Столъ и спуска се надолу, за да прѣсече на 1000 метра сѣверозападно отъ селото Сегуша пѣтя отъ София за Пиротъ. Послѣ възлиза по права черта възъ Видлищъ-планина и отъ тукъ възъ гората Радочина въ бърдото Коджа-Балканъ, като остави на Сърбия селото Дойканци, а на България селото Сѣнокося.

Отъ върха на гората Радочина границата върви къмъ западъ по гребена на Балкана прѣзъ Чипровецъ-балканъ и Стара-Планина дори до старата источна граница на княжество Сърбия при кулата Смилова-чука, и отъ тамъ по тази стара граница до Дунавъ, до който се допира при Раковица.

Точното опрѣдѣление на тая граница да се утвърди на мѣстото отъ една европейска комисия, въ която ще се прѣдставляватъ подписующитѣ сили. Нъ разумѣва се:

1) Че тази комисия ще вземе прѣдъ очи нуждата за Н. В. Султана да брани границитѣ на Балкана и на Източна Румелия,

2) Че никакви укрѣпления не ще могатъ да се издигнатъ около Самоковъ въ разстояние 10 километра.